

GREENPEACE

SAYI #158

KANAL
İSTANBUL'A
NEDEN
İTİRAZ
EDİYORUZ?

İçindekiler

Antarktika yolculuğumuzdan penguen manzaraları

Bu fotoğrafları 2020'nin başında bilimsel bir araştırma yapmak için Antarktika'ya gittiğimizde çektiğimiz ve 20 Ocak Penguen Farkındalık Günü şerefine küçük şirin dostlarımızın en sevdiğimiz fotoğraflarını sizinle de paylaşmak istedik.

Fosil sermaye sosyal adaletsizliği derinleştiriyor

“Fosil yakıt şirketlerinin devam ettirdiği kusurlu ve adaletten yoksun sistem iklim krizini şiddetlendirirken, eşitsizliği en üst düzeyde yaşayan insanlar iklim felaketlerinin yıkıcı sonuçlarına maruz kalıyor.” Greenpeace Fosilsiz Devrim Kampanya Lideri Georgia Whitaker'ın kaleminden...

Suyumuzu kirleten Kanal İstanbul Projesi

Kanal İstanbul projesi dünyanın en eşsiz kentlerinden İstanbul'un doğasını, ekosistemini ve toplumunu derinden etkileyecek. Neden mi? Bu sorunun cevabını tüm detaylarıyla Dr. Akgün İlhan veriyor...

GREENPEACE BÜLTEN

Yerel Süreli Yayın

İmtiyaz Sahibi

Greenpeace Akdeniz Basım ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti. adına Barış Bilgen

Genel Yayın Merkezi

Meşrutiyet Mah. Ebe Kızı Sok. No:16 / B28 Şişli/ İstanbul
Tel: +90 212 292 76 19
Faks: +90 212 292 76 22

Genel Yayın Yönetmeni

Barış Bilgen

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Gökhan Çevik

Editör

Nilay Vardar

Baskı

Printworld Matbaa San. Tic. A.Ş.

Grafik Tasarım ve Uygulama

F₂O Reklam ve Tanıtım

Dağıtım

PTT

Kapak fotoğrafı

Caner Özkan / Greenpeace

GREENPEACE

© Christian Åslund / Greenpeace

En İyi Çocuk Filmi: Kayıp Penguenler

Greenpeace'in geçen yıl Antarktika'daki çember sakallı penguenler ile ilgili çektiği kısa film (Disappearing Penguins - Kayıp Penguenler), İngiltere'de bir aktivist grup tarafından çevre aktivizmi ve doğa sevgisine ilham vermek için düzenlenen **Wild and Scenic film festivalinde** "En İyi Çocuk Filmi" ödülüne layık görüldü. Film, Greenpeace Antarktika elçisi Alison Sudol tarafından seslendirildi.

Bu fotoğrafları 2020'nin başında bilimsel bir araştırma yapmak için Antarktika'ya gittiğimizde çektiğimiz ve 20 Ocak Penguen Farkındalık Günü şerefine küçük şirin dostlarımızın en sevdiğimiz fotoğraflarını sizinle de paylaşmak istedik.

Antarktika yolculuğumuzdan penguen manzaraları

Atıştırmalık zamanı.
Balık avlamak ciddi bir iştir!

Bazen koloninin karmaşasından kaçmanız ve bir arkadaşınızla sessiz bir yere çekilmeniz gerekir.

Fotoğraflarda her şey yolunda gibi görünse de, Antarktika'daki penguenler için hayat pek de kolay değil. Çünkü iklim krizi penguenleri ciddi şekilde etkiliyor.

Daha az penguenin olduğu bir dünya daha mutsuz bir dünya olacak. Yaban hayatı yaşam mücadelesi verirken bizim de acilen okyanusları yıkıcı insan faaliyetlerinden koruyacak okyanus koruma alanlarına ihtiyacımız var.

"Ne dedin sen!" bakışı...

Bazı penguenler yunuslara taş çıkartacağını sanabilir!

Yılın en popüler rap klibini çeken muhteşem üçlü...

Penguenlerin de yaşadığı denizler, iklim krizine karşı uyum sağlama gücüne sahip. Bunun için hükümetler acilen Küresel Okyanus Anlaşması'nı imzalamalıdır.

Fosil sermaye sosyal adaletsizliği derinleştiriyor

İçinde yaşadığımız dünya, insanların refahını ve gezegenin geleceğini görmezden gelerek sonu gelmez bir büyüme odaklanan ekonomik bir sistemin etrafına inşa edildi. Bu sistem en kırılgan olanlara baskı uygularken, gezegenimizin kaynaklarını yağmıyor. Yapısal eşitsizlikleri sürdürüyor ve iklim krizini derinleştiriyor. Tüm bunların özünde ise fosil yakıtlar yer alıyor ve buna “Fosil Sermaye” adı veriliyor.

Fosil yakıt şirketleri ne yapıyor?

2008 yılında, finansal krizi fırsat olarak kullanan fosil yakıt şirketleri ve hükümetler, ekonomik büyüme adına geleceğimizi feda ettiler ve bu durumdan en az sorumlu olanları “tasarruf” önlemleriyle cezalandırdılar. Diğer taraftan da iklim krizini şiddetlendirip kusurlu ve son derece adaletsiz bir sistemi devam ettirdiler. Bu modelin sonuçları (iklim değişikliği, sosyal ve ekonomik eşitsizlik de dahil olmak üzere) koronavirüs salgınıyla derinleşen birbiriyle bağlantılı sayısız krize yol açtı. Biz Kovid 19’la savaşıırken, bunu tekrar tekrar yapmaya çalışıyorlar.

Fosil yakıt şirketlerinin devam ettirdiği kusurlu ve adaletten yoksun sistem iklim krizini şiddetlendirirken, eşitsizliği en üst düzeyde yaşayan insanlar iklim felaketlerinin yıkıcı sonuçlarına maruz kalıyor.

Georgia Whitaker, Greenpeace
Fosilsiz Devrim Kampanya Lideri

İklim felaketleri milyonları etkiliyor

Tüm krizlerde olduğu gibi, en çok baskı ve eşitsizlikle karşı karşıya kalan insanlar her zaman en yüksek bedeli ödeyenlerdir. Ve bundan yararlananlar, halihazırda en fazla güce sahip olanlardır. Bugüne kadar binlerce insan iklim felaketleri nedeniyle hayatını kaybetti, yerliler ve dışlanmış topluluklar da dahil olmak üzere milyonlarcası bu felaketlerden etkilendi.

Gençler işsizlikten, düşük ücretlerden, durgun iş piyasalarından ve kendi geleceklerini inşa etmenin önündeki engellerden mustarip. Kadınlar ve düşük gelirli topluluklar da en çok etkilenenler arasında. Tüm bunların yanında, biyoçeşitlilik kaybı görülmemiş bir oranda artıyor. Togo’nun iklim adaleti aktivisti Kaossara Sani’nin belirttiği gibi, “Zenginlerin üstünlüğü gezegeni öldürüyor. Zengin ve sanayileşmiş ülkelerin iklim konusundaki sessizliği ve eylemsizliği doğaya, insanlığa karşı bir suç ve yoksul ülkelerde sosyal adalete yönelik bir tehdit niteliği taşıyor.”

“Artık sessiz kalamayız, harekete geçmeliyiz. Sisteme karşı durmak için gücümüzü birleştirmenin zamanı geldi. Direnmeli ve onları verdikleri zararlardan sorumlu tutmalıyız.”

Suyumuzu kirleten Kanal İstanbul Projesi

Kanal İstanbul projesi dünyanın en eşsiz kentlerinden İstanbul'un doğasını, ekosistemini ve toplumunu derinden etkileyecek. Neden mi? Bu sorunun cevabını tüm detaylarıyla Dr. Akgün İlhan veriyor...

Kanal İstanbul projesi, İstanbul'u binlerce yıllık tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir tehlikeyle karşı karşıya getirdi. Bu proje, kentin Avrupa Yakası'nda kurulacak bir deniz suyu kanalıyla Karadeniz ile Akdeniz'i birbirine bağlamayı hedefliyor. Boğazın gemi trafiğini hafifletmesi ve gemi geçiş ücretleriyle önemli bir gelir getirmesi beklenen bu yapay suyunun uzunluğu 45 kilometreyi, genişliği 275 metreyi bulacak. Kanalın derinliği ise yaklaşık 20,75 metre olacak.

Peki, bu kadar büyük ölçekli bir proje İstanbul'un su varlıkları üzerinde nasıl etkiler yaratacak? Dahası bu etkiler sürekli büyüyen nüfus, artan su talebi, yapılaşmayla işgal edilen ve betonlaşan su havzaları ve iklim değişikliğiyle birleştiğinde gelecekte bizi nasıl bir İstanbul bekliyor?

Bu proje, il sınırları içindeki su kaynaklarının bir kısmını ortadan kaldırıp geriye kalanını risk altına sokacak; yeraltı sularını kirletecek; önemli su altyapılarını devre dışı bırakacak; su havzalarındaki mevcut yapılaşma baskısını daha da büyütecek ve yeni barajların kurulmasını mecbur kılacak. Tüm bunların kaçınılmaz sonucu olarak İstanbul iklim değişikliği karşısında daha da kırılgan hale gelecek.

Su varlığı azalıp yeraltı suları kirlenecek

Kanal İstanbul projesinin ÇED raporuna ilişkin olarak Devlet Su İşleri'nden istenen görüşlerin yer aldığı

22549675-611.02-783348 sayılı 3 Aralık 2019 tarihli metinde de belirtildiği gibi bu proje, Terkos Gölü besleme havzasının yaklaşık 20 km²'lik bir alanını ve Sazlıdere Barajı'nın tamamını devre dışı bırakacak. Yani İstanbul'un Sazlıdere Barajı rezervuarından gelen yıllık 55 milyon m³'lük su ile Terkos havzasından gelen 18 milyon m³'lük su eksilmiş olacak. Toplamda 73 milyon metreküpü bulan su kaybı Avrupa yakasındaki tatlısuyun yüzde 13'üne tekabül ediyor. Başka bir ifadeyle tüm İstanbul'un yaklaşık bir aylık tüketimine denk miktarda su doğrudan kaybedilmiş olacak.

Ancak daha büyük tehlike, kanalın deniz suyu taşıyacak olması. Kanalın içinden akan tuzlu su, hem kısa hem de uzun vadede, kanalın doğu ve batısı olmak üzere iki yönde de toprağın ve yeraltı sularının tuzlanması na neden olabilir. Nitekim proje alanının tamamı Yeraltı Suyu İşletme Sahası içinde kalıyor. Kanalın güneyindeki Marmara kesiminden tuzlu su girişi olabilir ve kanalın tüm güzergâhında bulunan akiferler tuzlu suyla kirlenebilir. Bu kirlenme sadece İstanbul'un değil, orta ve uzun vadede Trakya'nın yeraltı sularının da geri dönüşü olmaz biçimde tuzlanmasına neden olabilir. Aslında bu bir olasılıktan çok zaman meselesidir. Tuzlanma gerçekleştiğindeyse İstanbul'un Avrupa yakasındaki tatlısu kaynakları kullanılmaz hale gelir. Yani projenin su havzalarına etkisi Küçükçekmece Gölü, Sazlıdere Barajı ve Terkos Gölü'yle sınırlı kalmayacak.

Projenin bir başka etkisi de 66 farklı alt havzayla temas etmesi, dolayısıyla bu havzaların suyunun kanala boşalacak şekilde düzenlenecek olması. Bunlardan sadece ikisi kanala doğrudan bağlanmayıp, Küçükçekmece Gölü'ne deşarj olacak. Geriye kalan 64 dere doğrudan kanala akacak. Yani onca dere, toprağı ve yeraltı sularını beslemek yerine, kanal yoluyla Karadeniz'den Marmara'ya taşınan deniz suyuna karışıp heba olacak. Toprakta yaşayan her canlının istifade edeceği; tarım, içme ve kullanma için herkesin faydalanabileceği tatlısu kullanılmaz hale gelecek. İşte tüm bu su kaybı ve yeraltı suyu tuzlanma riski, su bakımından kendisine zaten yetmeyen bir kent için çok büyük bir tehdit demek.

Mevcut su altyapıları devre dışı kalacak

Kanal İstanbul, aynı zamanda Avrupa yakasındaki su altyapılarını da boydan boya kesecek ve pek çoğunu iptal edecek bir proje. Örneğin Terkos Gölü, İstanbul'a su sağlayan 7 barajdan (Pabuçdere, Kazandere, Düzdere, Kuzuludere, Büyükdere, Sultanbahçedere ve Elmalıdere barajları) gelen 235 milyon m³ suyun aktarıldığı bir ara depo. Kanal İstanbul, kendi suyuyla birlikte toplam 377 milyon m³'lük suyun geçişini sağlayan Terkos Gölü'nden çıkıp Sazlıdere ve Alibeyköy barajlarına uzanan isale hatlarını da devre dışı bırakacak. Yani kanal, Terkos-Kağıthane İçmesuyu isale hatlarını ve Terkos-İkitelli isale hatlarını kesecek. Kanal Sazlıdere Barajı'nı zaten ortadan kaldıracığı için toplamda 432 milyon m³ suyun kesilmesi söz konusu olacak. Başka bir ifadeyle, Avrupa yakasını besleyen suyun yüzde 65'i kanal yapıldığında devre dışı kalacak. Bu, İstanbul'da 5 milyon insanın suyunun kesilmesi anlamına geliyor.

İsale hatları dışında atıksu kolektörleri, şebeke hatları, arıtma tesisleri gibi altyapıların önemli bir kısmı kanal nedeniyle ortadan kalkacak veya işlevini yitirecek. Bu sorunların çözülebilmesi için kanal inşasına başlamadan önce, proje alanındaki ve çevresindeki yeni isale hatlarının ve diğer altyapıların belirlenip inşa edilmiş ve kullanılabilir hale getirilmiş olması gerekiyor. Aksi takdirde kanalın kuruluşu sırasında su kesintilerinin yaşanması, altyapı hizmetlerinin durması gibi sonuçlar ortaya çıkacak. İstanbul'un su kaynaklarının yüzde 40'ının, nüfusunun ise yüzde 65'inin Avrupa yakasında olduğu hesaba katıldığında sorunun daha da büyümesi kaçınılmaz olacak. Kanal İstanbul'un devre dışı bırakacağı su altyapılarını yeniden kurmanın toplam maliyetinin 20 milyar Türk Lirası'nı aşacağı hesap ediliyor. Böylesine yüklü bir bütçenin altından ne İSKİ ne de İBB kalkabilir.

Havzalarda mevcut yapılaşma baskısı daha da büyüyecek

İstanbul nüfusunun üçte ikisinin yaşadığı Avrupa yakasında Terkos Gölü, Büyükçekmece Gölü, Küçükçekmece Gölü, Sazlıdere ve Alibey baraj havzaları üzerinde on yıllardır süren bir yapılaşma baskısı var. Sayılan bu su kaynakları hızlı ve düzensiz nüfus artışı, kentleşme, sanayi ve tarımsal faaliyetlerle kirleniyor. Buna ek olarak, beton yapılarla adeta mühürlenmiş ve geçirgenliği azalmış bu havzalara düşen yağış su rezervuarlarını da yeterince besleyemiyor. Bu olumsuzlukların üzerine Kanal İstanbul'un getireceği 83 milyon m²'lik alandaki yapılaşma da eklendiğinde Sazlıdere, Terkos ve Küçükçekmece havzalarının üzerindeki mevcut baskıların katlanarak artacağı aşikâr. Kanal İstanbul projesi gerçekleşirse, İstanbul'daki bütün havzaların Küçükçekmece Gölü örneğindeki gibi havza işgali ve kirlenmeye bağlı olarak kentin tatlısu kaynakları arasından çıkarılması söz konusu olacak.

Yeni barajların yapılması zorunlu hale gelecek

Havzalarının hemen hepsi büyük yapılaşma ve kirlenme baskısı altında olan İstanbul, suyunun yaklaşık yarısını havzalararası su taşıma projeleriyle başka kentlerden sağlıyor. Kırklareli'nden Düzce'ye kadar Marmara Bölgesi'nin kuzeyi boyunca pek çok akarsu İstanbul'un hızla büyüyen nüfusunun su ihtiyacını karşılamak için tahsis edilmiş durumda.

Suda dışarıya bu kadar bağımlı bir şehrin kendi su kaynaklarını Kanal İstanbul gibi projelerle ortadan kaldırırken, kanalın yaratacağı su açığını kapamak için Hamzalı Barajı, Pirinççi Barajı ile planlama çalışmaları devam eden Karamandere Barajı gibi su altyapılarını inşa etmesi zorunlu hale gelecek. Aynı nedenlerle Osmangazi ve Sungurlu barajlarının yapılması da şart olacak.

Tüm bunlara kanalın etrafında oluşacak yeni yerleşim yerlerinin çekeceği en az 1,2 milyonluk nüfusun ve Üçüncü Köprü, Kuzey Marmara Otoyolu ve İstanbul Havalimanı ile oluşan yeni yerleşimlerin su talebi de eklendiğinde, daha uzak mesafelerde daha fazla sayıda barajın ve daha uzun isale hatlarının kurulması kaçınılmaz olacak. Böylece İstanbul'un susuzluk sorunu daha geniş bir coğrafi alanın meselesi haline gelecek.

Açılan her yeni barajla kırsal kesimden daha fazla insan su ve toprak kaybı yaşayıp kente göç etmek zorunda kalacak. Bu da kent nüfusunun ve kentleşmenin artması, su havzalarının ise daha yoğun bir yapılaşma ile daralması ve kirlenmesi demek.

Kanal İstanbul gibi projelerle bu kısırdöngü daha da büyüyecek.

İstanbul iklim değişikliğine daha kırılgan hale gelecek

Kanal İstanbul, proje alanında ve çevresinde bulunan 13 derenin yataklarını, havzalarını, topografyasını ve akış rejimini de değiştirecek. İklim değişikliğinin etkisiyle zaten değişen su döngüsüne ve akış rejimlerine bir de bu projenin yarattığı ek yükler binecek. Son yıllarda kuraklık, sıcak dalgaları, orman yangınları ve sellerle sıkça gündeme gelen İstanbul'un iklim değişikliği ve onunla uyumsuz kentleşme politikalarının üstüne eklenen Kanal İstanbul ile tablo daha da kararacak.

İklim değişikliği nedeniyle 4 veya 5 senede bir kuraklık yaşanır hale gelen İstanbul'un su sıkıntısı, iklim değişikliğiyle uyumsuz kentleşme politikaları ve artan nüfus ile birlikte önümüzdeki dönemde daha da büyüyecek. Susuzlukla mücadele etmek için 1990'lı yıllardan itibaren İstanbul dışında kurulmaya başlanan yeni barajlar, İstanbul'un susuzluğuna ilk aşamada çare olsa da, kısa süre içinde yetersiz kalmaya başladı. İklim değişikliğine karşı önlem olarak kurulan bu barajlar, İstanbul'un susuzluk sorununu çözemediği gibi meseleyi Marmara Bölgesi ölçeğine taşıdı. Örneğin 2014 yılında İstanbul'da kuraklık yüzünden susuzluk yaşanırken, Düzce'de Melen Çayı'nın debisi de yüzde 50 oranında azalmıştı. Ve yine aynı yıl Kırklareli'nde kurulu Pabuçdere ve Kazandere barajlarındaki su seviyesi de kritik düzeye inmişti. Kurak dönemlerde bu barajlar da kuraklıktan etkilendiği için istenen verimi veremiyor. Üstelik barajların kurulduğu bölgelerde suyu ve toprağı elinden giden köylü kırsaldan kente göç etmek zorunda kalıyor. Bu da İstanbul'un nüfusunu, su talebini artırıp içinden çıkılmaz bir yönetimsel kısırdöngüyü besliyor.

Kanal İstanbul'un yaratacağı başka bir olumsuzluk ise kentin ortasında dev bir ada yaratacak olması. İstanbul'un iki yarımada dan oluşma avantajını ortadan kaldırıp, milyonlarca insanı anakarayla bağlantısını kopartarak bir adaya hapsetmesi iklim değişikliği çağında yapılması gerekenin tam tersini yapmak demek. Sadece kuraklık, seller, sıcak dalgaları gibi iklim felaketleri söz konusu olduğunda değil, örneğin bir deprem durumunda nüfusun çoğunluğunu barındıracak olan bu yeni adada tatlısu ihtiyacı nasıl karşılanacak? Bu projeyle zaten kırılgan olan bir kent katbekat daha kırılgan hale gelmez mi? Bu sorunun cevabı maalesef evet.

Peki, ne yapmalı?

Kanal İstanbul projesinin sadece İstanbul'un su varlığı üzerindeki etkilerine baktığımızda bile nasıl büyük bir tehditle karşı karşıya olduğumuzu görüyoruz. Son on yılda nüfusu yüzde 16 artan, kendi su havzalarını yapılaşma ve kirlilik baskıları altında kaybeden, suyunun yarısı Düzce, Sakarya, Kocaeli, Tekirdağ ve Kırklareli illerini de içine alan Marmara, Sakarya ve Batı Karadeniz havzalarından gelen bu kadar kırılgan bir kente Kanal İstanbul projesi son darbeyi vuracak. Büyük boyutlarda su israfı ve su rejimleri değişikliği yaratacağı baştan belli olan Kanal İstanbul projesine tüm İstanbulluların bütün varlıklarıyla karşı olmaları bu nedenle kilit önem taşıyor.

Ancak projenin iptali durumunda bile mücadele bitmeyecek. Çünkü Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın internet sitesinde, Kanal İstanbul'un ÇED raporu eklerindeki uyarılar ve önlemler bile umursanmadan tüm çevresi "Yeni İstanbul" olarak yapılaşmaya açılıyor. Projenin gerçekleşmesi beklentisiyle defalarca el değiştirerek emlak değerleri aşırı şekilde yükselen bu alanları, yatırımcılar projenin iptali durumunda bile rahat bırakmayacak. Kanal İstanbul rotası boyunca boş araziler üzerine dikili reklam panolarında "alırken yeşil, satarken altın" yazıyor. Hemen her parseli çitlenmiş arazilerin sadece her türlü yapılaşmadan korunması gerekiyor. Bu nedenle de bölgedeki mevcut küçük ölçekli tarım ve hayvancılık faaliyetlerinin korunması desteklenmeli ve geliştirilmeli. Tarımsal değeri yüksek bu toprakların korunması İstanbul'un gıda konusundaki dışa bağımlılığının da azaltılmasının önünü açar. Bölgenin rekreasyonel ve ekoturizm potansiyeli de iyi değerlendirilmeli. Kısacası, proje alanının emlak getirisine saplanmak yerine, sayılan bu değerlerine odaklanılmalı.

Elbette ki tüm bu değerlerin yaşatılması için öncelikle su varlıklarının korunması ve üzerlerindeki baskıların hafifletilmesi şart. Bu nedenle de su tasarrufunun ve su verimliliğinin hayata geçirilmesi için somut adımlar atılmalı. İstanbul'un şebeke suyundaki yüzde 23,4'lük su kayıp ve kaçaklarının makul seviyeye çekilmesi için gereken her türlü yatırım zaman kaybedilmeden yapılmalı. Ayrıca musluklarımıza varan suyun da verimli şekilde kullanılması için İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) ve İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi (İSKİ) özellikle yeni binalarda gri suyun yeniden kullanımı ve yağmur hasadı gibi uygulamaları yasal zorunlulukla ve teşvikle yaygınlaştırmalı. Daha bütünlükçü bir su yönetimi yaklaşımıyla kente gelen yağışı kentte tutacak yeşil alanların korunması ve artırılması artık bir zorunluluk haline geliyor.

Dr. Akgün İlhan Kimdir?

Akgün İlhan, Politik Ekoloji alanındaki doktorasını Katalan Hükümeti bursuyla Barselona Otonom Üniversitesi Çevre Bilimleri ve Teknolojileri Enstitüsü'nde tamamladı (2010). Türkiye'ye döndüğünde 2012 ile 2018 yılları arasında Su Hakkı Kampanyası'nda çalışan İlhan, 2017'den bu yana Boğaziçi Üniversitesi'nde Çevre ve Turizm ile Çevresel ve Sosyal Perspektiflerden Sürdürülebilirlik adlı iki lisans dersi vermektedir. Çeşitli dergilerde ve kitaplarda su krizi ve iklim değişikliği üzerine yazıları bulunan İlhan, Açık Radyo'da 2012-2018 döneminde yayınlanan Su Hakkı ve 2018'den bu yana devam eden Sudan Gelen adlı programların yapımcısıdır. Yeni Bir Su Politikasına Doğru (2011) adlı kitabın yazarı olan İlhan, 2019-2020 yıllarında Mercator-İPM araştırmacısı olarak İstanbul Politikalar Merkezi'nde çalışmıştır.

Kaynaklar

İSKİ (2021). İstanbul'un Su Kaynakları. <https://www.iski.istanbul/web/tr-TR/kurumsal/iski-hakkinda1/su-kaynaklari1>

Kanal İstanbul Çalıştayı (2020 Ocak). İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve İstanbul Planlama Ajansı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür A.Ş. Yayınları. https://kanal.istanbul/wp-content/uploads/2020/03/KanalIstanbulCalistayi_Dijital.pdf

Raif Mermutlu (2020). "Kanal İstanbul – İSKİ Altyapı ve Arıtma Tesisleri Yönünden Değerlendirme" (s.339-347), Kanal İstanbul – Çok Disiplinli Bilimsel Değerlendirme, Derin Orhon, Seval Sözen ve Naci Görür (Ed.), İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür A.Ş. Yayınları.

© Caner Özkan / Greenpeace

Aylık birden fazla dergi alıp, bunları okullara ulaştırarak **gençleri Greenpeace ile tanıştırmaya ne dersiniz?**

Merhaba,

Bildiđiniz üzere Greenpeace Akdeniz Dergi, yalnızca çevre hakkında ve ana akım medyada yer alamayan gelişmeler üzerine yayın yapmaktadır. Bu haberlerin ve bilgilerin daha erişilebilir ve yaygın olması için dergilerimizi mümkün olduğunca fazla kişiyle paylaşmak istiyoruz.

Dilerseniz 1 adetten fazla dergi hak edişlerinizi sizin adınıza bizlerle iletişime geçen, okumaya ve gelişmeye hevesli öğrencilere iletiyoruz. Fazla sayıdaki dergilerinizi kendi çevrenize iletmek isterseniz, “**BANA**” yazıp **2322**’ye mesaj atabilirsiniz.

GREENPEACE

Kampanya katılım SMS bedeli Türk Telekom, Türkcell ve Vodafone için SMS başına KDV ve OİV dahil 0,65 TL’dir. Operatörler kısa mesaj birim fiyatlarında meydana gelecek değişiklikleri aboneye yansıtmı hakını saklı tutar.